MAŠNI NAMENI

P. 16. Marjeta,kr**. PO 18.+Štefanič (Prim. 13)**

T.17. Elizabeta O. r. **PO 18.+Ferinand Potočnik obl.**

S.18. Roman,m. **PO 18.+Ačko, Milek, Marinčič obl.**

Č.19.Matilda,r**. PO 7.zj.+Terezija Germ**

P.20. Edmund,kr. **PO 18.+Jožefa Križan obl.**

S.21. Darov. D.Marije **PO 18.+Amalija Križan obl.**

N.22. KRISTUS KRALJ **PO 7. za farane**

PO 10. +družina Šimec obl. (Geršiči 8) obl.

P.23. Klemen I.p. **PO 18.+Vinko, Jože, Janez Štrucelj**

T.24. Andrej, viet. m**. PO 18.+Janez Pezdirc (sosedi)**

S.25. Katarina A.d. **PO 18.+družina Brodarič**

Č.26. Valerijan,š. **PO 7.zj. Elizabet Bilješkovič**

P.27. Modest, Virgil,š. **PO 18.+Anica Husič (sosedi)**

S.28. Katarina L.r. **PO 18.+druž. Kralj, Hlebec**

N.29. 1. ADVENTNA **PO 7. za farane**

PO 10. po namenu

»Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka.«
(prim. Ps 23, 1)

Te besede nas danes s psalmistom vabijo, da tudi v časih, ko ne vidimo poti, zaupamo, da nismo sami. Pastir pozna svojo čredo, pozna njene rane, njene strahove in njene potrebe. Tako tudi Gospod pozna nas – v veselju in žalosti, v moči in slabosti, v miru in preizkušnjah.
Morda danes ne potrebujem vsega, kar si želim. Moram pa vedeti, da me Gospod vodi in da me ne zapušča. Tudi kadar stopam skozi temno dolino, je On ob meni.
Naj bo zato ves Psalm 23 naša vsakodnevna spodbuda: včeraj, danes in jutri; v lepih in težkih trenutkih – Gospod je moj pastir. Zato mi ni treba živeti v strahu. Lahko v polnosti zaupam. Lahko grem naprej, kajti nisem sam!

Po: AK in AI

Izdala Župnija Podzemelj, odg. Peter Miroslavič, župnik
tel.: 07/30 691 74, 041/612 150, e-mail: peter.miroslavic@rkc.si

OZNANILA

15.11.2026 leto XVII št. 23

"V moji zapuščenosti me obišči, Gospod, v moji samoti me objemi, v moji bedi me ozdravi. Sveto v meni naj prebudi moje čute, vid v meni naj vidi Tvoje stvarstvo, sluh v meni naj sliši peti angele. Želim živeti, preživeti, častiti te in te slaviti. Daj mi moči, poguma in Tvoje ljubezni. Prebudi mi srce, da ne bom sovražil, ampak da bom odpuščal in v Tvojem večnem miru živel. Amen."

33. MED LETOM *Mt 25,14–30*
TALENT KOT DAR IN NE BREME

V današnjem evangeliju je zanimiva delitev premoženja. Jezus pravi, da je gospodar *izročil svoje premoženje – vsakemu po njegovi zmožnosti. Enemu je dal pet, drugemu dva in tretjemu en »talent«.* Čeprav se zdi krivično, zakaj so dobili različno, pa Jezus pojasni: glede na zmožnosti. Nismo enaki, a vsak ima dovolj, ravno prav. Vprašanje je, ali zaupamo gospodarju, da nam je razdelil pravično, da je dober in da ve, kaj je za nas resnično dobro.

Najprej se lahko ob tej priliki vprašamo: Ali vemo, koliko smo prejeli v razmerju do drugega: pet talentov, dva ali enega? Ne vemo, zato tudi ne moremo biti sodniki, koliko drugi zmore in mora pridobiti. Pa vendar smo tako pogosto sodniki. Kljub temu je na nas le, da drugemu pomagamo in ga spodbujamo, naj trguje in ne lenari. Koliko naj pridobi, ne vemo.

Kakor je ta preprosta logika pomembna, da ne obsojamo, lahko iz nje živimo tudi brez nezdrave tekmovalnosti in zavisti. Imamo dovolj, ravno prav in drugi nima preveč. To je drugo spoznanje, ki ga prilika ponuja. Bog ve, kaj potrebujemo, zato ni razloga za zavist. Pa vendar moramo najbrž priznati, da nas pogosto žene zavist, nevoščljivost in ljubosumje.

Tretje, kar lahko vidimo v priliki, je gospodarjev odgovor. Vsakemu, ki prinese talente, pravi gospodar: '*Prav, dobri in zvesti služabnik!'* Kako redko se zavedamo, da smo pravzaprav na svetu služabniki, tisti, ki jim je premoženje zaupano v upravljanje, nismo pa nikoli gospodarji. Gospodar je vedno le eden, t.j. Bog. In prav iz te 'pozabljivosti' izvira nesreča tretjega služabnika, ki vidi v gospodarju predvsem trdega človeka. Ta nesrečnež namreč ugotavlja in pravi gospodarju: *»Gospodar, vedel sem, da si trd človek. Žanješ, kjer nisi sejal, in zbiraš, kjer nisi razsul.«*

V tem odgovoru je skrita vsa nesreča služabnika. Kar je prejel, tega ne razume kot dar, ampak kot breme.

Po: E. Mozetič

KRISTUS KRALJ *Mt 25,31–46*
ZNAMO VIDETI JEZUSA?

V današnjem evangeliju me preseneča začudenje pravičnih, ki se ne razlikuje od začudenja krivičnih. Izražajo ga vsi enako, ko pravijo: *»Gospod, kdaj smo te videli lačnega in te nasitili, ali žejnega in ti dali piti?«* Mar ni to absurd. Kako da ga pravični niso prepoznali? Zakaj so potem delali, če niso vedeli, da tako naroča tisti, ki jih bo ob koncu sodil? Postavlja se mi tudi vprašanje, zakaj se Sin človekov skriva, če naj bi ga vendarle častili kot Božjega Sina? In tudi, kako naj ga torej oznanjam, če se vedno in povsod skriva? Če se spomnimo drugih evangelijev, ki govorijo o sodbi in obsodbi pravičnih, bomo videli še nekaj. Povsod se zdi, da je kralj oz. gospodar neviden. Tudi njegovi ukazi so skoraj neslišni, ko pa nastopi, se obnaša, kot da je vsem vse jasno.

Zdi se, da ima Bog, o katerem govorijo vse te prilike, zelo jasen cilj: da se ustavimo v sebi, da v sebi odkrijemo tisti najglobljo vzgib in mu sledimo. Ne želi biti nekdo, ki ves čas govori, naroča, prepoveduje, grozi, ukazuje itd. Je preprosto tam, skrit v globini naših src. Vanje je zapisal vse, kar moramo vedeti, česar pa nismo razumeli, a je dopolnil s tem, ko je poslal svojega Sina. Po evangeliju moremo sedaj prepoznati tudi najglobljo skrivnosti njegovih naročil. Njegova želja je, da bi se veselili življenja; da bi v sebi gojili hvaležnost za podarjeno; da bi živeli ustvarjalno in množili talente; da bi v drugem videli njega samega.

Mar ni to več kot logično? Zakaj tega ne bi počeli? Zakaj bi protestirali?

Nevidni kralj ima očitno jasen cilj: da ga odkrivamo v sebi, da mu služimo v bližnjih. Brez zunanje prisile iz najglobljega notranjega vzgiba.

Po: E. Mozetič

OBVESTILA

Svete maše bodo odslej v Podzemlju, kjer je cerkev ogrevana.

V naslednjem tednu bomo začeli z obnovo fasade in strehe župnijske cerkve. Upamo na ugodno vreme. Do sedaj smo podružnične cerkve obnavljali s skupnimi močmi kot celotna župnija. Sedaj bi pa povabil vse farane, da bi tudi s skupnimi močmi priskočili na pomoč pri obnovi župnijske cerkve. Ker bo postavljen gradbeni oder, bomo cerkev tudi pobelili. Nekateri ste se s svojim darom že odzvali. Bog povrni. Svoj dar lahko nakažete na TRR župnije:
SI56 1990 6501 2771 471.

KRISTUS KRALJ

Kraljevanje, ki ga izpostavlja današnji praznik, je Božji dar – milost. Začelo se je uresničevati z Jezusovo smrtjo in poveličanjem, v vsem sijaju in moči pa se bo izkazalo in uveljavilo ob koncu časov. In to Božje kraljevanje izredno lepo izraža tudi današnji praznični hvalospev, ki se glasi:

Svojega edinorojenega Sina,
našega Gospoda Jezusa Kristusa,
si mazilil za večnega duhovnika
in kralja vesoljstva,
da bi se na oltarju križa
daroval kot brezmadežna
in spravna žrtev
ter izvršil skrivnost
človeškega odrešenja.
Vse stvari bo uklonil
svojemu vladarstvu in izročil
tvojemu neizmernemu veličastvu
večno in vesoljno kraljestvo:
kraljestvo resnice in življenja,
kraljestvo svetosti in milosti,
kraljestvo pravičnosti,
miru in ljubezni.

Povzeto po: https://nadskofija-ljubljana.si

Biti morate kakor okno,
skozi katero hoče sijati na svet
Božja dobrota.
(sv. Edith Stein)